

LibreriaOnline
#cuvântulcontează

Atlasul literaturii romane - Adrian Costache

Autor: Costache, Adrian

Editura: CARTOGRAPHIA

Cod de bare: 9789633521243

URL produs:

<https://libreriaonline.ro/carti-educationale/atlasul-literaturii-romane-adrian-costache-adrian-costache-cartographia-p10094495>

Descriere produs

o Atlasul literaturii romane, este singurul material didactic editat si comercializat in Romania, care contine informatii si elemente cartografice despre originea, viata si activitatea literara a marilor carturari romani.

o Tematica, informatiile transmise prin intermediul atlasului, sunt realizate in conformitate cu programa scolara actuala, beneficiind totodata si de acreditarea emisa de catre Ministerul Educatiei si Cercetarii.

o Atlasul este destinat elevilor din invatamantul gimnazial si liceal, si cuprinde informatii cu privire la:

- etapele literaturii romane, trecand in revista curentele literare romane concomitent cu cele europene;
- prezentarea revistelor literare importante si a itinerarelor literare;
- viata si activitatea literara a marilor poeti si scriitori romani.

o Concomitent cu intrebuintarea principala a produsului ca suport didactic la orele de curs, atlasul se poate utiliza si ca ghid de informatii cu ocazia excursiilor de studiu, a vizitelor la case memoriale sau la muzee.

o Atlasul literaturii romane ofera o metoda alternativa de transmitere a informatiilor, unica in acest domeniu, atat in privinta conceptiei, cat si in cea a executiei, fiind un produ...

Lucian Blaga (1895-1961)

Pagina originală 1, păstrată pentru comparație. După ea urmează transcrierea OCR corectată și selectabilă.

28

Lucian Blaga (1895-1961)

The infographic is divided into several sections. At the top left is a portrait of Lucian Blaga. Below it is a map of Romania with numbered locations (1-12) corresponding to his life events. To the right of the map are four small images: a horse, a person, a person in a hat, and a portrait of Lucian Blaga. Below the map is a map of Europe with numbered locations (1-12) corresponding to his life events. At the bottom left is a list of 12 numbered events. At the bottom right is a list of 12 numbered events. At the bottom center is a small map of Europe with numbered locations (1-12) corresponding to his life events.

Harta României

1. S-a născut la Lăncrăm, fiind al nouălea copil al preotului Isidor Blaga, absolvent al Liceului German din Sebeș și al Institutului Teologic din Sibiu, și al Anei Moga.
2. Urmează școala primară în limba germană (1902-1906) la Sebeș-Alba.
3. Continuă la Bragoy școala primară și apoi studiază la Liceul "Andrei Șaguna". Anul 1910 pare a fi un prag prefigurat al debutului poetic, "Românul", cel mai important ziar al Transilvaniei, publicându-i poezile "Noaptea", "Pe țărm".
4. În toamna anului 1914 se înscrie la Institutul Teologic "Andrian" din Sibiu, fără intenția de a se dedica preotiei. La 20 aprilie 1919 apare cartea de debut a lui Blaga, "Poemele lumii", la Orăștie, iar la Sibiu, afonamele "Pietre pentru templul meu". Din 1940 până în 1945 se stabilește la Sibiu, unde își continuă activitatea de profesor universitar la Facultatea de Litere și Filosofie.
5. La 1 decembrie 1918 participă, la Alba Iulia, la istorica adunare națională unde s-a hotărât alipirea Transilvaniei la patria-mamă.
6. București - la 7 iunie 1919, premiul Adamachi al Academiei Române este decernat volumelor "Poemele lumii" și "Pietre pentru templul meu". La 5 iunie 1937, sub cupola Academiei Române, Blaga își rostogolește discursul de recepție "Elogiul satului românesc", primind răspunsul elogios al lui I. Petrovici.
7. Așezat la Lugoj, în 1926, finalizează piesele "Daria" și "Meșterul Manole".
8. La 1 octombrie 1936 este numit profesor de filosofie - culturi la Cluj. În august 1946 Blaga revine din Sibiu la Cluj, în cartierul "Andrei Mureșanu", unde continuă să scrie. În 1949 își destășoară activitatea la Institutul de Istorie și Filosofie din acest oraș. La 6 mai 1961 Blaga se stinge înmormântat la Clinica Medicală din Cluj. La 9 mai 1961, exact după 66 de ani de la ziua nașterii sale, trupul său face un ultim drum spre Lăncrămul natal.

Harta Europei

- 1, 2, 3, 4, 5. În aprilie 1911 face o călătorie împreună cu colegii de liceu: Constantinopol, Atena, Catania (Sicilia), Messina, Napoli, Roma, Florența, Veneția.
6. În octombrie 1917 pleacă la Viena; cadrul este cel înesc al bibliotecii Universității. Între 1917-1918 frecventează Universitatea din Viena, unde se înscriese la cursurile de filosofie.
7. În toamna anului 1926 își începe la Varghiza cariera diplomatică.
8. Este numit la 1 noiembrie 1927 atașat de presă la legăția României la Praga.
- 9, 10. La 1 aprilie 1928 este mutat la Berna, în Elveția. Înainte de a lua în primire noua funcție face o călătorie la Paris, apoi în sudul Italiei.
11. În august 1930 călătorește în Germania, pe valea Rinului.
12. De la 1 aprilie 1938 este numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Portugalia.

www.cartographia.org

Scanarea originală are rezoluție redusă; de aceea textul clar este reprodus separat pe paginile următoare.

Lucian Blaga — transcriere OCR

Notă: textul de mai jos a fost extras prin OCR și corectat manual după imagine. Scanarea sursă are numai aproximativ 550 × 390 pixeli pe pagină. Unde literele nu permit o lectură sigură, fragmentul este marcat [neclar în scanare], fără a inventa conținut.

Harta României

1. S-a născut la Lancrăm, fiind al nouălea copil al preotului Isidor Blaga, absolvent al Liceului German din Sebeș și al Institutului Teologic din Sibiu, și al Anei Moga.
2. Urmează școala primară în limba germană (1902–1906) la Sebeș-Alba.
3. Continuă la Brașov școala primară și apoi studiază la Liceul „Andrei Șaguna”. Anul 1910 pare a fi un prag prefigurativ al debutului poetic, „Românul”, cel mai important ziar al Transilvaniei, publicându-i poeziile „Noapte” și „Pe țarm”.
4. În toamna anului 1914 se înscrie la Institutul Teologic „Andreian” din Sibiu, fără intenția de a se dedica preoției. La 20 aprilie 1919 apare cartea de debut a lui Blaga, „Poemele luminii”, la Orăștie, iar la Sibiu, aforismele „Pietre pentru templul meu”. Din 1940 până în 1945 se stabilește la Sibiu, unde își continuă activitatea de profesor universitar la Facultatea de Litere și Filosofie.
5. La 1 decembrie 1918 participă, la Alba Iulia, la istorica adunare națională unde s-a hotărât alipirea Transilvaniei la patria-mamă.
6. București — la 7 iunie 1919, premiul Adamachi al Academiei Române este decernat volumelor „Poemele luminii” și „Pietre pentru templul meu”. La 5 iunie 1937, sub cupola Academiei Române, Blaga își rostește discursul de recepție „Elogiul satului românesc”, prilejind răspunsul elogios al lui I. Petrovici.
7. Așezat la Lugoj, în 1926, finalizează piesele „Daria” și „Meșterul Manole”.
8. La 1 octombrie 1938 este numit profesor de filosofia culturii la Cluj. În august 1946 Blaga revine din Sibiu la Cluj, în cartierul „Andrei Mureșanu”, unde continuă să scrie. În 1949 își desfășoară activitatea la Institutul de Istorie și Filosofie din acest oraș. La 6 mai 1961 Blaga se stinge, internat la Clinica Medicală din Cluj. La 9 mai 1961, exact după 66 de ani de la ziua nașterii sale, trupul său face un ultim drum spre Lancrămul natal.

Lucian Blaga — traseul european

Harta Europei

1-5. În aprilie 1911 face o călătorie împreună cu colegii de liceu: Constantinopol, Atena, Catania (Sicilia), Messina, Napoli, Roma, Florența și Veneția.

6. În octombrie 1917 pleacă la Viena; cadrul este cel firesc al Bibliotecii Universității. Între 1917-1918 frecventează Universitatea din Viena, unde se înscriesese la cursurile de filosofie.

7. În toamna anului 1926 își începe la Varșovia cariera diplomatică.

8. Este numit, la 1 noiembrie 1927, atașat de presă la legația României la Praga.

9-10. La 9 aprilie 1928 este mutat la Berna, în Elveția. Înainte de a lua în primire noua funcție face o călătorie la Paris, apoi în sudul Italiei.

11. În august 1930 călătorește în Germania, pe valea Rinului.

12. De la 1 aprilie 1938 este numit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României în Portugalia.

Legende vizuale din pagina originală: „Manuscrisul poetului”, „Lucian Blaga la 6 ani”, „Lucian Blaga în Portugalia” și portretul realizat de Marcel Iancu.

Mihai Eminescu (1850-1889)

Pagina originală 2, păstrată pentru comparație. După ea urmează transcrierea OCR corectată și selectabilă.

Mihai Eminescu (1850-1889)

"Eminescu este un om al timpului modern, cultura lui individuală stă la nivelul culturii europene" Titu Maiorescu

1. În martie 1866 trimite versuri la "Familia" din Pesta, revista lui Ioan Vulcan, care-i schimbă numele din Eminovici în Eminescu.

2. La 20 octombrie 1869 se înscrie la Facultatea de Filosofie din Viena. Capodopera creației sale artistice, "Luceafărul", vede lumina tiparului în Almanahul societății studențești "România Jună" din Viena.

3. Pleacă la Berlin, în 1872, asigurat printr-o subvenție a "Junimii" și se înscrie la cursurile de filosofie, istorie, economie politică și drept.

4, 5, 6. La recomandare medicală, Maiorescu îl înscriește o călătorie, împreună cu Chibici Răvanescu, spre sudul Apelor, până la Viena, Padova și Florența.

7. În 1885 face, la recomandare medicală, o cură la Limas, lângă Odesa.

17

Harta României

1. Se naște la 15 ianuarie 1850 la Botoșani; părinți: căminarul Gheorghe Eminovici din satul Căminești, județul Suceava, și Ralu, fida stăruicului Jurașcu din Jolești.

2. 3. În luna 1866 pomește spre Bili, mând de donul de a vedea "de unde a rădărit soarele românismului".

4. În august al aceluiași an participă, la Alba Iulia, la Adunarea anuală a Așezii și se abate și la bucuria Grădina, satul de odărgie al familiei lui Maiorescu.

5. 6. Întră în trupa lui Ionu Caragiale, ca suflor, cu traserul Gurgu, Bolita, Clateș, Bucurșii.

7. În 1868 are în trupa lui Pascali care întreprinde un turneu prin: Brașov, Sibiu, Lugoj, Timișoara, Arad, Orșita.

8. Întră 11 și 13 noiembrie 1872 participă, la Iași, la aniversarea "Junimii", împreună cu Slavici și Caragiale.

1874 - Director al Bibliotecii Centrale din Iași.

1875-1876 - revizor școlar pentru județele Vaslui (7) și Iași.

1876-1877 - Redactor - administrator și corector la "Curierul de Iași".

8. Redactor la ziarul "Timpul" din București.

La 28 iunie 1883 boala obucește din plin și este internat la sanatoriul doctorului Șușu din capitală.

La insistențele Veronică Micle, revine în București în 1887, după tratamente la mai multe clinici din străinătate, și este internat la Spitalul Mărcuța și apoi transferat la sanatoriul Cantas.

În noaptea de 15 iunie 1889, la ora trei, Eminescu se stinge la Sanatoriul doctorului Șușu, din strada Plantelor.

A fost înmormântat în ziua de 17 iunie, la cimitirul Bellu, între un tei și un brad.

"Toate popoarele își aleg printre gloriele penitențelor lor naționale pe acelea care să le reprezinte mai bine: italienii pe Dante, englezii pe Shakespeare, francezii pe Voltaire, germanii pe Goethe, rușii pe Pușchin. Românii îl delegă lui Eminescu sarcina de a-i reprezenta în fața lumii întregi" Tudor Vianu

"Slujă de o enormă acumulare de cultură românească și străină, de un gust fără griji, format la școala lui Homer, Shakespeare și Goethe, precum și la cea a clasicilor folclor românesc, Eminescu a realizat o operă de sinteză a tuturor tradițiilor populare și culte naționale, depășindu-le prin genul și munca sa neprețuită și înfruptându-le în fauri de fond și forme admirabile, lucrate în atelierul său de titan neobosit" Zoe Dumitrescu-Bușulenga

Veronica Micle (1850-1889)

La 19 ani

Părinți poetului

"Sara pe deal" manuscris autograf

Ilustrație de Liga Macovei

Harta Europei

Scanarea originală are rezoluție redusă; de aceea textul clar este reprodus separat pe paginile următoare.

Mihai Eminescu — transcriere OCR

Notă: textul de mai jos a fost extras prin OCR și corectat manual după imagine. Scanarea sursă are numai aproximativ 550 × 390 pixeli pe pagină. Unde literele nu permit o lectură sigură, fragmentul este marcat [neclar în scanare], fără a inventa conținut.

„Eminescu este un om al timpului modern, cultura lui individuală stă la nivelul culturii europene.” — Titu Maiorescu

Harta României

1. Se naște la 15 ianuarie 1850 la Botoșani; părinți: căminarul Gheorghe Eminovici din satul Călinești, județul Suceava, și Raluca, fiica stolnicului Jurașcu din Joldești. Își petrece copilăria la Ipotești, iar între 1858 și 1862 studiază la Cernăuți. Va reveni la Botoșani peste ani; în primăvara lui 1885, bolnav fiind, este internat la Spitalul Sf. Spiridon.
- 2-3. În iunie 1866 pornește spre Blaj, mânat de dorul de a vedea „de unde a răsărit soarele românismului”. În august al aceluiași an participă, la Alba Iulia, la Adunarea anuală a ASTREI și se abate și la București. [O propoziție din acest paragraf este neclară în scanare.]
- 4-5. Mai întâi intră în trupa lui Iorgu Caragiale, ca sufleur, apoi lucrează cu trupele Pascaly, Iorgu Caragiale și altele. În 1868 intră în trupa lui Pascaly, care întreprinde un turneu prin Brașov, Sibiu, Lugoj, Timișoara, Arad și Oravița.
6. Între 11 și 13 noiembrie 1872 participă, la Iași, la aniversarea „Junimii”, împreună cu Slavici și Caragiale. În 1874 este director al Bibliotecii Centrale din Iași; în 1875-1876, revizor școlar pentru județele Vaslui și Iași; în 1876-1877, redactor, administrator și corector la „Curierul de Iași”.
8. Este redactor la ziarul „Timpul” din București. La 28 iunie 1883 boala izbucnește din plin și este internat la sanatoriul doctorului Șuțu din capitală. La îndemnul Veronicăi Micle, revine în București în 1887, după tratamente la mai multe clinici din străinătate, și este internat la Spitalul Mărcuța, apoi transferat la sanatoriul Caritas. În noaptea de 15 iunie 1889, la ora trei, Eminescu se stinge la sanatoriul doctorului Șuțu, din strada Plantelor. A fost înmormântat în ziua de 17 iunie, la cimitirul Bellu, între un tei și un brad.

Mihai Eminescu — traseul european

Harta Europei

1. În martie 1866 trimite versuri la „Familia” din Pesta, revistă a lui Iosif Vulcan, care-i schimbă numele din Eminovici în Eminescu.
2. La 20 octombrie 1869 se înscrie la Facultatea de Filosofie din Viena. Capodopera creației sale artistice, „Luceafărul”, vede lumina tiparului în „Almanahul societății studențești România Jună” din Viena. La 20 octombrie 1883 este trimis la Viena și internat la sanatoriul Ober-Döbling. La recomandarea medicală, la 14 iulie 1887 pleacă, însoțit de doctorandul Grigore Focșa, la Viena și Hall.
3. Pleacă la Berlin, în 1872, ajutat printr-o subvenție a „Junimii”, și se înscrie la cursurile de filosofie, istorie, economie politică și drept.
- 4-6. La recomandare medicală, Maiorescu îi înlesnește o călătorie, împreună cu Chibici-Râvneanu, spre sudul Alpilor, până la Veneția, Padova și Florența.
7. În 1885 face, la recomandare medicală, o cură la Liman, lângă Odesa.

Legende vizuale din pagina originală: semnătura autografă a lui Eminescu; portret la 19 ani; Veronica Micle; Veronica Micle și Mihai Eminescu; portretul poetului; ilustrație de Ligia Macovei; manuscrisul „Sara pe deal”.

Cele două citate critice din partea de jos a panoului albastru sunt prea degradate pentru o transcriere literală sigură; ele au fost lăsate în pagina originală, fără completări inventate.

Realismul și naturalismul în literatura Europei

Pagina originală 3, păstrată pentru comparație. După ea urmează transcrierea OCR corectată și selectabilă.

Realismul și naturalismul în literatura Europei

1. Scriitor francez, născut la Grenoble, Stendhal (1783-1842) se considera italian prin adopție, întrucât era de părere că numai în Italia se mai păstra „în epoca lipsită de idealuri a realismului, marile pasiuni”. El însuși prezintă în romane precum *Regina și negru*, *Măstărea din Parma*, *Amance*, personaje orgolioase, pline de pasiune și de energie, înfrânte însă cu obiectivitate.

2. Născut la Tours, Balzac (1799-1850) este autorul vastului ciclu de romane *Comedia umană* prin care, văzând să concureze stăruia civilă, intenționează să „se pictori” tipurilor umane, povestitorul dramelor vieții intime, arheologul mobilărilor sociale, nomenclatorul profesiunilor, înregistratorul banului și riscului.”

3. Originea din Rouen, Gustave Flaubert (1821-1880) este un realist tipic prin cultivarea unei narativități impersonale și prin studiul de monarhi ale burgheziei provinciale franceze din romanul *Doamna Bovary*, iar se desfacește de alți reprezentanți ai curentului prin cultul stilului.

4. Londra apana, în romanele lui Charles Dickens (1812-1870), prin cele mai diferite medii ale ei : cocoșe și pașuni, așezări și prăvălii, școli și hanuri, sereni și închisoarea datomicilor.

5. Originea din Warwickshire, prozatoarea George Eliot (1819-1880) prezintă cu un realism sumbru viața provinciei engleze în romane ca *Adam Bede*, *Moare de pe Florea*, *Silas Marner*. Scrierile acestor creații realiste era să ofere “reprezentarea fidelă a lucrurilor obișnuite”.

6. Rapedinta de la Medan a lui Emile Zola (1840-1902) era locul de întâlnire a scriitorilor naturaliști, care fac din volumul colectiv *Serie de la Medan* manifestul acestui curent. Zola concepe cele douăzeci de volume ale ciclului romanesc *Familia Rougemont* ca o “istorie naturală și socială a unei familii în timpul celui de-al doilea imperiu”.

7. Sorocin, Mingorod, locuri legate de nașterea și copilăria lui Nikolai Vasilevici Gogol (1809-1852), apar în opera acestui creator al “școlii naturale” (cum a denumit Bebelovici realismul rus), autor al romanului istoric *Taras Bulba*, al volumului de nuvele *Arăbescuri*, al romanului satiric *Suflete moarte* și al comediei *Revizorul*.

8. Sirenia Poliana, moșia lui Lev Tolstoi (1828-1910), este locul unde scriitorul și-a creat marile romane *Război și pace* și *Ana Karenina*, precum și spațiul experiențelor sale în domeniul social, în primul rând în ceea ce privește educația poporului.

9. Născut la Moscova, Feodor Mihailovici Dostoievski (1821-1881) nu este numai reprezentantul realismului (prin nuvelele *Omenei sămănași* sau romanul *Idiotii și obști*), ci și precursorul marii literaturi psihologice și de problematice morale din secolul XXI prin romanele *Crimă și pedeapsă*, *Idiotul*, *Demonii*, *Frăpzi Karamazov*.

10. Creator al “dramei de idei” pe care o ilustrază piesa *O casă de păpuși* sau *Mora*, dramaturgul norvegian Henrik Ibsen (1828-1906) conferă acestei specii dimensiuni simbolice în *Război și pace* sau *Construcția lui Solness*. El este, de asemenea, autorul unui teatru realist, de investigație socială (*Străduț societății*, *Un deșertan al poporului*), al unei drame naturaliste ca *Strigol* și al unor poeme dramatice (*Brand*, *Pier Gynt*).

11. Reprezentant al literaturii realiste de limbă germană, elvețianul Gottfried Keller (1819-1890) este cunoscut în special prin romanul cu elemente autobiografice *Heinrich cel Verde*.

12. Sicilian din Catania, Giovanni Verga (1840-1922) este reprezentantul verismului, curentul literar italian de înfrunțare tradițiilor ale realismului și mai ales ale naturalismului, caracterizându-se prin preocuparea pentru specificul regional (romanele *Familia Malavoglia*, *Mastro-don Gesualdo*).

Standhal 1783-1842
Henric de Balzac 1799-1850
Gustave Flaubert 1821-1880
Charles Dickens 1812-1870
George Eliot 1819-1880
Emile Zola 1840-1902
Nikolai Gogol 1809-1852
Lev Tolstoi 1828-1910
Feodor Dostoievski 1821-1881
Henrik Ibsen 1828-1906

www.cartographia.org

Scanarea originală are rezoluție redusă; de aceea textul clar este reprodus separat pe paginile următoare.

Realismul și naturalismul — transcriere OCR (1/2)

Notă: textul de mai jos a fost extras prin OCR și corectat manual după imagine. Scanarea sursă are numai aproximativ 550 × 390 pixeli pe pagină. Unde literele nu permit o lectură sigură, fragmentul este marcat [neclar în scanare], fără a inventa conținut.

1. Stendhal (1783–1842), scriitor francez născut la Grenoble, se consideră italian prin adopție. Intrat de tânăr în armata lui Napoleon, în Italia, păstrează marile pasiuni ale epocii de început a realismului. În romanele „Roșu și negru”, „Mănăstirea din Parma” și „Armance” prezintă personaje orgolioase, pline de pasiune și energie; este un fin observator psihologic și social.
2. Honoré de Balzac (1799–1850), născut la Tours, este autorul vastului ciclu de romane „Comedia umană”, prin care, vrând să concureze starea civilă, înregistrează societatea umană, personajele și mediile ei sociale: caractere, profesii, împrejurări, timpul și natura.
3. Gustave Flaubert (1821–1880), originar din Rouen, este un realist tipic prin cultivarea unei narări impersonale și prin studiul moravurilor burgheziei provinciale franceze din romanul „Doamna Bovary”; se remarcă prin cultul stilului.
4. În romanele lui Charles Dickens (1812–1870), Londra apare prin cele mai diferite medii ale ei: cocioabe și palate, sărăcie și bogăție, școli și hanuri, tipuri și întâmplări caleidoscopice.
5. George Eliot (1819–1880), prozatoare originară din Midlands, prezintă cu un realism auster viața provinciei engleze în romane ca „Adam Bede”, „Moara de pe Floss” și „Silas Marner”. [Ultima propoziție din original este parțial neclară.]
6. Locuința de la Médan a lui Émile Zola (1840–1902) era locul de întâlnire a scriitorilor naturaliști, care fac din volumul colectiv „Serile de la Médan” manifestul școlii curente. Zola concepe ciclul de douăzeci de volume „Familia Rougon-Macquart” ca o „istorie naturală și socială a unei familii în timpul celui de-al Doilea Imperiu”.

Realismul și naturalismul — transcriere OCR (2/2)

7. Nikolai Vasilievici Gogol (1809–1852), legat de Moscova, apare în literatura rusă drept creator al „școlii naturale”; este autorul romanului satiric „Suflete moarte” și al comediei „Revizorul”.

8. Lev Tolstoi (1828–1910) își creează la Iasnaia Poliana marile romane „Război și pace” și „Anna Karenina”, plasate în contexte sociale ample și construite pe conflicte morale și istorice.

9. Fiodor Mihailovici Dostoievski (1821–1881), născut la Moscova, nu este numai reprezentant al realismului prin nuvela „Oameni sărmani” și romanul „Umiliți și obidiți”, ci și precursor al marii literaturi psihologice și al problematizării morale din secolul al XX-lea, prin romanele „Crimă și pedeapsă”, „Idiotul”, „Demonii” și „Frații Karamazov”.

10. Henrik Ibsen (1828–1906), dramaturg norvegian, este creator al „dramei de idei”, ilustrată de piesa „O casă de păpuși”. În opera sa apar și drame poetice inspirate din mitologia nordică, între care „Brand” și „Peer Gynt”. [O parte din formularea originală este neclară.]

11. Gottfried Keller (1819–1890), reprezentant al literaturii realiste de limbă germană, este cunoscut îndeosebi prin romanul cu elemente autobiografice „Heinrich cel Verde”.

12. Giovanni Verga (1840–1922), sicilian din Catania, este reprezentantul verismului, curent literar italian înrudit cu realismul și naturalismul. Opere menționate: „Familia Malavoglia” și „Mastro-don Gesualdo”.

Autorii portretizați în partea de jos a paginii originale: Stendhal, Honoré de Balzac, Gustave Flaubert, Charles Dickens, George Eliot, Émile Zola, Nikolai Gogol, Lev Tolstoi, Fiodor Dostoievski și Henrik Ibsen.

Textul din această secțiune este o transcriere corectată pentru lizibilitate. Pentru verificarea formulării originale, fiecare secțiune poate fi comparată cu pagina scanată care o precedă.